

ТЕНДЕНЦІ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ

Маркова А.С., гр. Е-27

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. О.А. Круглова
Харківський державний університет харчування та торгівлі

У переліку ресурсного забезпечення діяльності підприємства важлива роль відведена трудовим ресурсам. Відповідно до визначень, які наведені в літературі трудові ресурси є частиною працездатного населення, що за своїми віковими, фізичними, освітніми даними відповідає певній сфері діяльності (Жаворонок А.В., Колеснікова Н.І., «Сутність трудових ресурсів та аналіз їх використання», *Молодий вчений*, 2017, № 6(46), режим доступу: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2017/6/97.pdf>). Оскільки додана вартість на підприємстві створюється працівниками, розуміння тенденцій на ринку праці в Україні є значущим для забезпечення досягнення цілей підприємства будь-якого виду економічної діяльності загалом.

Відповідно до чинних норм (Закон України «Про зайнятість населення» (2012), розділ 1, ст. 1, п. 19, режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17#Text>) ринок праці визначається як система правових, соціально-трудова, економічних та організаційних відносин, що виникають між особами, які шукають роботу, працівниками, професійними спілками, роботодавцями та їх організаціями, органами державної влади у сфері задоволення потреби працівників у зайнятості, а роботодавців – у найманні працівників відповідно до законодавства. Основні показники, що характеризують стан ринку праці в Україні, є зайнятість та безробіття, оплата праці та стан соціально-трудова відносин. Результати аналізу зайнятості населення за 2020 р. дозволяє зробити такі висновки. Загальна чисельність зайнятого населення за січень–вересень 2020 р. склала 16,1 млн осіб, що становить 50,1% до населення відповідного віку. У динаміці вказані показники зменшились. Так, за січень–березень того ж року чисельність зайнятих осіб становила 16,6 млн осіб та 51,7% відповідно. Слід відмітити, що чисельність працюючих чоловіків скорочується більш високими темпами, ніж працюючих жінок, а саме (–1,4) проти (–1,7) відсоткових пункту. Чисельність працюючих у міській місцевості зменшується більшими темпами, ніж у сільській, а саме (–1,6) проти (–1,4) відсоткових пункту відповідно.